

juli 2013 een rendement van 487 procent. Beleggers die periodiek instapten, zagen hun totale inleg met "slechts" 225 procent aangroeien. Die opbrengst – koersrendement, dividend en spaarrente over het niet belegde deel – is behoorlijk, maar een stuk minder dan het geval is bij 'in één keer instappen'. Het verschil is eenvoudig te verklaren: in 1986 stond de beurs min of meer op het laagste punt in de gekozen periode van 27 jaar.

EUFORIE

De uitkomsten veranderen ingrijpend als we een andere periode kiezen. Stel dat een belegger met een groot bedrag instapte in 2000. Veel beleggers hebben dat gedaan, want het begin van de eeuw was de periode van de internethype, een tijd van uitzinnige euforie waarin beleggen een volkssport werd. Wie op 1 januari 2000 in één keer voor een fors bedrag in aandelen belegde, behaalde sindsdien een rendement van slechts 4 procent, beduidend minder dan de opbrengst die sparen zou opleveren. De periodieke belegger deed het in dezelfde periode veel beter met een rendement van ruim 66 procent.

Na het uiteenspatten van de internetbubbel zijn beurzen opnieuw omhooggegaan, totdat de kredietcrisis voor nieuwe beursdempers zorgde. Eind 2007 volledig in aandelen stappen betekent een huidig rendement van circa nul procent, terwijl beleggers die periodiek investeerden hun totale inleg met bijna 37 procent zagen aangroeien. Een groot deel van de Lehman Brothers-crash bleef deze beleggers bespaard.

TIMING EN PERIODIEK

Of periodiek beleggen beter is dan in één keer instappen is dus sterk afhankelijk van het moment van instappen. Stijgen de koersen op langere termijn, dan is volledig beleggen aan het begin het meest profijtelijk. Goede timing is daarbij essentieel en juist daar zit het

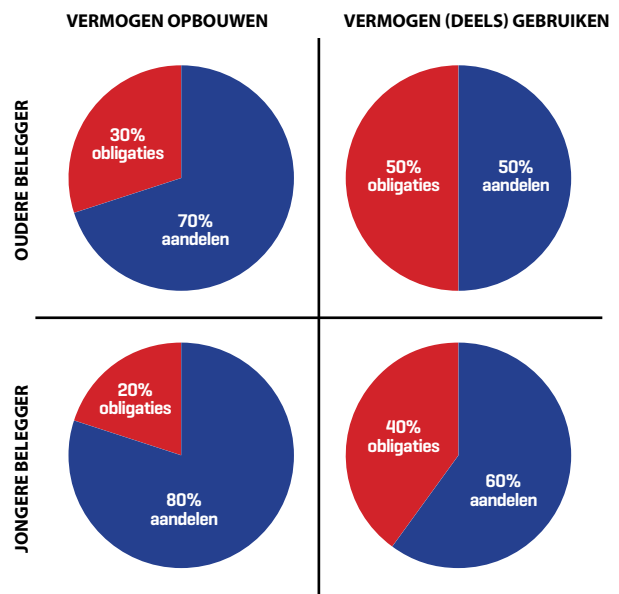
probleem: precies instappen op het dieptepunt is bijna ondoenlijk. Beleggers raken meestal pas laat tijdens een beursrally enthousiast over aandelen. De meeste particuliere beleggers kwamen pas eind jaren negentig naar de beurs. Zij hebben dus al twee fikse beurscrashes meegemaakt, in 2000 en 2008. Waren ze in die periodes periodiek ingestapt dan was de schade beperkt gebleven. Periodiek beleggen vanaf een dieptepunt levert misschien minder rendement op dan direct vol instappen, maar dat wil niet zeggen dat investeren via deze methode onaantrekkelijk is. De behaalde rendementen zijn nog altijd goed.

EN NU?

Maar wat is op dit moment verstandig? Stijgt de beurs nog verder of zitten aandelenkoersen dicht tegen het plafond? Voorspellen is moeilijk, zeker als het om de toekomst gaat, maar op basis van het verleden is het veilig om te zeggen dat de beurs zich in ieder geval niet op een langjarig dieptepunt bevindt. Amerikaanse aandelen zijn de afgelopen jaren fors gestegen. De brede S&P 500-index staat nu 150 procent hoger dan in 2009, het dieptepunt na de kredietcrisis. De Duitse DAX-index steeg in die periode met 125 procent, de AEX met "slechts" 85 procent in vier jaar tijd. Zelden steeg de beurs zo hard in een dergelijke korte periode, terwijl de economische achtergrond nog altijd onzeker is. Terecht dus dat beleggers zich afvragen of volledig instappen nu wel verstandig is, periodiek beleggen haalt wat dat betreft in ieder geval die onzekerheid weg.

STIJGEN DE KOERSEN OP LANGERE TERMIJN, DAN IS VOLLEDIG INSTAPPEN AAN HET BEGIN HET MEEST PROFIJTELIIK

VERMOGENSVERDELING (AANDELEN/OBLIGATIES)

2 BALANCED PORTFOLIO 50/50

Bij de voorgaande vergelijking tussen periodiek beleggen of alles in één keer investeren ('buy and hold') keken we uitsluitend naar aandelenbeleggingen. Toch zullen in de meeste portefeuilles ook veel obligaties voorkomen. Dat biedt weer mogelijkheden tot spreiding, namelijk tussen de vaak wat risicovollere aandelen en de spreekwoordelijk wat defensievere schuldpapieren die obligaties zijn. Het is weer Benjamin Graham die

als een van de eerste lang heeft nagedacht over de onderverdeling van deze twee vermogensklassen. Graham stelde dat de meeste beleggers het beste af zijn met een zogeheten gebalanceerde portefeuille bestaande uit 50 procent aandelen en 50 procent obligaties. John Bogle, de oprichter van vermogensbeheerder Vanguard, heeft de ideeën van Graham verder uitgebouwd. Voor hem waren niet de financiële markten leidend, maar de belegger zelf. Bogle stelde dat beleggers ruwweg vier fasen doorlopen. Allereerst de jonge belegger in de opbouwende fase, dan de jonge belegger die het opgebouwde kapitaal (deels) gebruikt. Daarna komt de oudere belegger die ofwel nog verder opbouwt of eerder opgebouwd kapitaal gaat gebruiken. Aan alle vier de situaties koppelde Bogle als vuistregel